



Zending



Jeuggids CGK "Maranatha"

2006-2007



Inhoudsopgave

De inhoudsopgave is leeg omdat geen van de alineastijlen die in het infovenster 'Document' zijn geselecteerd, in het document worden gebruikt.



Voorwoord

Met een vernieuwde jeugdids mogen we het nieuwe seizoen weer beginnen.

Deze jeugdids staat in het teken van de zending. Toen ik nadacht over het schrijven van een voorwoord dacht ik aan het feit dat Nederland vroeger ook een zendingsland was. Als we aan zending denken, denken we vaak aan verre volken, bosjesmensen e.d. die nog nooit met het evangelie in aanraking zijn gekomen.

Maar eens in het verre verleden was ons land ook zendingsgebied. We kennen het verhaal van Willibrord en Bonifatius wel, die rond het jaar 700 na Christus onze binnenlanden (wateren) introkken. Wat een wonder dat toen een basis gelegd mocht worden en dat deze mensen door God werden gestuurd om het evangelie te brengen aan een primitief volkje dat geloofde in een Wodan en een Donar. Denken we hier wel eens over na? Waarom mochten wij, toen en nu, wel het evangelie horen en anderen niet? Een stukje uit de Bijbel sprak mij bijzonder aan toen ik besepte dat God, Paulus naar Europa stuurde om daar het evangelie te brengen. Paulus werd verhinderd om het evangelie in Azië (het Oosten) te prediken en de Heilige Geest liet het hun niet toe om naar Bithynië (het noorden) te reizen. (Hand 16: 6 t/m10) Nee, zei de Heere God jullie moeten naar Europa gaan. Toen Paulus uiteindelijk, zonder het eigenlijk te willen, in Troas terecht kwam, kreeg hij een gezicht van een Macedonische man die hem riep: "Kom over en help ons" Paulus schrijft hier later over dat hij dit als een geopende deur van de Heere mocht zien (2 Kor 2:12). Hij moest naar het westen om daar het evangelie te verkondigen. De Heere bestuurdte het zo omdat Hij wist; daar in Europa wonen mensen waarvan Ik wil dat ze Mij leren kennen. En laten we het maar persoonlijk maken: daar in het westen ligt Urk en Ik wil dat daar ook het evangelie komt. Dat mag toch met recht bijzondere genade genoemd worden? Maar ook, wat een verantwoordelijkheid geeft ons dit. De Heere zal erop terug komen en ons vragen wat we met Zijn evangelie gedaan hebben. Het nieuwe winterseizoen mag weer beginnen. De Heere zet weer een deur open, wat gaan wij doen? Gaan we door die open deur. Maken we gebruik van de vele mogelijkheden om zalig te worden. Zoeken we Hem op in onze Bijbelstudies op de vereniging, gaan we trouw naar de catechisatie. Wat zal het zijn als de Heere Jezus straks tegen ons zou moeten zeggen; Ik heb je (op)gezocht, maar je was er niet!



Toen Paulus in Europa kwam vond hij geen enthousiaste menigte maar een klein groepje vrouwen die bij de rivier een plekje gevonden hadden om te bidden. Daar was Lydia de purperverkoopster welker hart door de Heere werd geopend, dat zij acht nam op hetgeen van Paulus gesproken werd. (Hand 16:14) Het is onze wens dat we net als een Lydia een plekje mogen zoeken waar samen met anderen Gods woord mogen horen om acht te nemen op de woorden van de Heere die langs deze weg ook ons hart wil openen.

Vriendelijke groeten jullie jeugddiaken,
Otto Bakker
En jullie jeugdouderlingen,
Ronald Oeverbeek, Meindert Hakvoort en Nanning Wakker

Word jij ook uitgezonden?



Bij bovenstaande woorden denk jij waarschijnlijk aan militairen die zijn uitgezonden naar Uruzgan in Afghanistan. Er is in de politiek heel wat over te doen geweest. En hun missie is bepaald niet zonder risico's. Ze moesten dan ook in de afgelopen maanden de nodige training ondergaan. Ik heb ze op de Veluwe zien sjouwen met zware bepakking in weer en wind. Ik heb ze zien sjouwen langs het strand in de brandende zon. Je conditie moet in orde zijn en ook verder moet je getraind worden: weten waar je terecht komt, wat je te wachten staat, hoe je reageren moet.

Misschien vraag je je bij het lezen van deze woorden af, of die dominee bezig is mensen te rekruteren voor uitzending? Dan heb je het goed begrepen. Het thema van de Jeugdids 2006/2007 is "Zending". Jij en ik denken dan al gauw aan het zendingswerk van mensen als Hessel en Cobie Visser, of aan anderen, ook uit onze gemeente, die in dienst van andere zendingsorganisaties zijn of worden uitgezonden. Het is goed dat aan die zending van tijd tot tijd



aandacht gegeven wordt op catechisatie, vereniging en club. Het komt dichter naar ons toe wanneer mensen die zelf werden uitgezonden er over vertellen of er iets van laten zien. Denk maar aan de slotavond van de catechisaties toen mensen van Friedenstimme vertelden over het werk in Siberie.

Maar de vraag: "word jij uitgezonden?" komt ook naar jou toe. De Heere Jezus zegt tegen Zijn discipelen: Ik zend jullie als schapen onder de wolven. Dat gold niet alleen voor die twaalf jongemannen. Het geldt voor ieder die de Heere wil volgen en ik hoop dat de Heere jou een hart geeft, dat er naar verlangt om dat te doen: Hem volgen. In Zijn wegen wandelen.

Daarvoor heb je training nodig: oefening, steeds maar weer; onderwijs waardoor je ontdekt waar je op letten moet. Je moet de weg leren waarop de Heere voorgaat. Het is nodig dat je je eigen zwakke punten, je zonden, ontdekt zodat je daartegen leert strijden. Je moet leren wat wolven zijn en waarom ze zo gevaarlijk zijn en hoe je ze onschadelijk kunt maken. Je hebt wapens nodig en je moet er mee leren omgaan. Je moet weten wat je in je rugzak mee moet nemen en wat je wel missen kunt.

En wanneer ben je dan klaar voor uitzending?

Dat zie je op Pinksteren: ze werden allen vervuld met de Heilige Geest. Toen vond de uitzending plaats.

Heb je er geen zin aan? Er is inderdaad een alternatief voor de dienst van Koning Jezus. De Bijbel noemt dat de dienst van de zonde. Weet je welke soldij, welk loon die dienst oplevert?

Het loon van de zonde is de dood. Wil jij dat? Kies jij daarvoor?

Ik nodig je uit voor de dienst van Koning Jezus. Je draagt Zijn "veldteken": al: de doop (art. 34 NGB). Catechisatie, club en vereniging zijn er om je te trainen. En de Heilige Geest wil er gebruik van maken om je de heerlijkheid van Koning Jezus te laten zien, zodat je Hem leert belijden als Heere.

Je wordt verwacht.

Namens alle trainers in Koninklijke dienst,

ds. J. Westerink



Regeling Catechisaties 2006/2007

Catechisaties wijk Urkerhard door ds. J. Westerink in de Maranathakerk

Dinsdag

16:30	12 jarigen en de 13 jarigen die na 1 januari 14 jaar worden
17:30	13 jarigen die voor 1 januari 14 jaar worden en 14 jarigen
18:30	15 jarigen
19:30	16 t/m 18 jarigen

Zaterdag

18:00	19 jarigen en ouder en die op dinsdag verhinderd zijn
19:00	belijdeniscaechisatie

Als je geloof thuis niet werkt, neem het dan mee naar buiten



Catechisaties Polderwijk door ds. H. Polinder in de Maranathakerk

Maandag

16:30 12 jarigen

17:30 14 jarigen

18:30 16 jarigen

19:30 18 jarigen

Dinsdag

16:30 13 jarigen

17:30 15 jarigen

18:30 17 jarigen

19:30 19 jaar en ouder

Zaterdag

18:00 19 jarigen en ouder en die op dinsdag verhinderd zijn

19:00 belijdeniscaechisatie



Catechisaties Maranatha door ds. R. Kok in de Maranathakerk

Maandag

16:30	12 jarigen
17:30	14 jarigen
18:30	16 jarigen
19:30	18 jarigen

Dinsdag

16:30	13 jarigen
17:30	15 jarigen
18:30	17 jarigen
19:30	19 jaar en ouder

Zaterdag

18:00	19 jarigen en ouder en die op dinsdag verhinderd zijn
19:00	belijdeniscaechisatie (Maranatha en deel Shuilplaatswijk)



Aandachtspunten m.b.t. de catechisatie

1. Het is belangrijk dat je zelf bid om een zegen voordat je naar de catechisatie gaat.
2. Neem je Bijbeltje mee (Statenvertaling), een pen en een schrift, zodat je aantekeningen kunt maken. Probeer je eigen te maken wat je hebt opgeschreven zodat je er later ook wat aan hebt.
3. Je boekje is onmisbaar. Mocht je het kwijtraken dan kun je voor € 1,50 een nieuw boekje kopen bij de koster. Bewaar je boekjes zodat je altijd dingen na kunt kijken.
4. Op de catechisatie denken we na over de belangrijkste dingen in jouw leven. Ook daar wil de Heere ons ontmoeten. We willen ons daarop richten in kleding en gedrag.
5. Laten we serieus omgaan met de catechisatie, zowel in het afmelden als je echt niet aanwezig kunt zijn, als in het leren van je vragen.

Aandacht voor de catechisatie betekent natuurlijk ook: mobieltje uitzetten.

We hopen op een fijn catechisatie seizoen samen.

Als we de kerk verlaten, hangt boven de uitgang een bordje: "U betreedt zendingsterrein".



Overzicht verenigingen

Zondag					
Boaz		14:30		12 S	
Hein J. Hoefnagel	Pionier 4	8322 BM	Urk	683401	
Jakob Hoefnagel	Noorderzand 17	8321 HZ	Urk	690072	
Benjamin 1		14:30		13 M	
J. de Boer	Molenkamp 21	8321 AR	Urk	683129	
O. Bakker	Zeeasterstraat 16	8321 XM	Urk	685665	
Jonathan		14:30		14 S	
Auke Kaptein	Achteronder 15	8322 AJ	Urk	684958	
Jurie Post	Kamperzand 26	8321 PC	Urk	686168	
Gideon		14:30		15 M	
R. Korf	Roggebot 9	8321 RC	Urk	682455	
M. de Boer	Noorderpalen 35	8321 CX	Urk	683583	
Benjamin 2		14:30		16 M	
W. Stoutjesdijk	De Geul 3	8321 LC	Urk	684011	
L.v. Loosen	Enkhuizerzand 14	8321 ZL	Urk	684751	
Samuel		14:30		17 M	
K. Post	Havelaar 11	8321 ZA	Urk	683275	
M. Hakvoort	Makjan 6	8321 ZB	Urk	686072	
Elkana		19:00		18 M	
T. Korf	Zandplaat 47	8321 LN	Urk	683801	
K. Romkes	Achteronder 48	8322 AR	Urk	683439	
Mozes		18:45 eens in de 14 dagen		21 P	
Lenie Bolle	Roggebot 37	8321 RC	Urk	683567	
Mirjam Rustenburg	De Noord 115	8321 JZ	Urk	683750	
Jan Bennik	Urkerweg 60a	8322 NB	Urk	683585	
Legenda					
	Jongens vereniging		Maranatha kerk		
	Gemengde vereniging		Pieter Zandt		
	Meisjes vereniging		Schuilplaats		
			Leeftijd		



Woensdag

Mirjam

19:45

12 M

Karina Korf
Janneke Visser

De Reede 78
Enkhuizerzand 17

8321 DB
8321 ZK

Urk 685908
Urk 687029

Tabitha

19:30

13 M

Alle Schenk
Marleen Visser

Middelbuurt 9
Havelaar 25

8321 ZC
8321 ZA

Urk 685990
Urk 683627

Deborah

20:00

14 M

Anita Kramer
Maria de Vries

Zeeasterstraat 15
Topshoofd 27

8321 XL
8321 CV

Urk 685842
Urk 682824

Timotheus

19:30

15/16 S

K.D.Tol
A.J.v/d Bijl

Vooronder 4
De Steven 6

8322 AV
8322 AB

Urk 686474
Urk 681167

Esther

19:45

16 M

Henriette Woort
Iedje Romkes

Robbenplaat 8
Enkhuizerzand 26

8321 PA
8321 ZL

Urk 685830
Urk 687725

Een Vonk

20:00

18 S

Nella Westerink
Debbie Meun

Gammels 14
Lange Dam 32

8321 SB
8321 XR

Urk 685615
Urk 685029

Donderdag

Ruth

19:30

12 M

Gerie-Janne de Munnik
Jenneke Hoefnagel

Wijk 6-30a
Noorderzand 17

8321 VB
8321 HZ

Urk 680072

Paulus

19:30

13/14 S

Geert Berkhout
Tiemen de Vries

Het Ruim 21
Spaanderbank 34

8322 AM
8321 RM

Urk 687944
Urk 684957

Nog in Knop

19:30

13 M

Willie Korf
M. Romkes-Korf

Wijk 8-86
Harderbank 22

8321 TL
8321 RP

Urk 685107



Donderdag

Lydia

19:30

14 M

Jannemarie Wakker
Diana Kaptein

Winterpeil 3
Achteronder 15

8322 BK Urk
8322 AJ Urk

290096
684958

Shalom

19:30 eens in de 14 dagen

15 M

Annet Slappendel
Marijke Hoekstra

Westerveerweg 5c
Het Dek 17

8309 PX Tollebeek
8322 AH Urk

685455
686192

Hadassa

19:30

15 M

Mirjam van Urk
Greetje de Boer

Middelbuurt 9
Richel 61

8321 ZE Urk
8321 RZ Urk

684692
685891

Groeien

20:00

17 S

Allie Weerstand
Jannie de Boer

Rotholm 48
De Noord 75

8321 DL Urk
8321 BD Urk

687050
681287

Zaterdag

Nehemia

19:00

17 S

J. v/d Berg
F. Slappendel

De Reede 9
Westerveerweg 5c

8321 DE Urk
8309 PX Tollebeek

682189
685455

Bid niet voor een lichtere last, maar voor een sterkere rug



Interview met Hessel en Coby Visser

Wat is jullie meest absurde ervaring in Botswana geweest?



Ja je maakt hier van alles mee. En over sommige dingen, daar kun je eigenlijk niet eens over schrijven, want "dat kan gewoon niet". Maar ondertussen maak je wel gewoon die dingen mee, en moet je ze een plaats geven. Zo waren we een keer op een begrafenis, en toen bleek dat de kist niet door de deur kon. Hij was blijkbaar op zijn zijkant het hutje ingegaan, maar zo kon hij er natuurlijk niet uit! Wel, gelukkig zitten de hutjes hier nogal eenvoudig in elkaar. Dus op een gegeven moment hebben ze maar besloten om de palen van de deuropening los te maken. Iemand tilde de bovendorpel op en hield die omhoog, zodat iemand anders de zijkant even opzij kon drukken. En toen kon de kist er dus uit.

Wat de meest mooie?

Een van de mooiste ervaringen was wel, toen iemand bij me kwam om te laten zien dat hij zo van de Bijbel hield en goed kon lezen in het Naro. Hij begon te lezen en kon nauwelijks nog ophouden! Bladzij na bladzij gingen we door. Het was op een gegeven moment best wel vermoeiend, maar het was een geweldige ervaring!

Wat voor verwachtingen hadden jullie t.o.v. het werk in Botswana?

Dat is moeilijk te zeggen. Je weet eigenlijk niet wat je moet verwachten. Je kunt van alles meemaken. Zouden de mensen positief reageren, of neutraal, of vijandig? Hoe zouden de contacten lopen? Het was best wel spannend! Je hoopt en bidt dat er veel mensen een nieuw hart zullen ontvangen, dat er een hele beweging komt van mensen die de Heere leren kennen.

We zagen ook best wel tegen het leren van de taal op. We hadden nooit verwacht dat we een taal zouden moeten bestuderen die zowel een toon-



taal is als ook nog eens klinkgeluiden heeft. En hoe zou het gaan met de hitte? En zonder telefoon, zonder elektriciteit, enz. Hoe zou het gaan met onze gezondheid? En hoe zou je geestelijk leven zich ontwikkelen?

Hebben jullie deze moeten bijstellen in de loop der jaren?

In de loop van de tijd raak je gewend aan situaties. Je raakt in een bepaald ritme, het nieuwtje gaat er af voor jezelf. En er veranderde steeds meer. Het eerste jaar deden we een heleboel met een parafinelamp aan een klein tafeltje, we hebben jarenlang gesukkeld met zonnepanelen, maar sinds een paar jaar hebben we elektriciteit. De wegen zijn ook enorm verbeterd. In het begin deden we alles met de radio, toen kwam er telefoon, een fax, later zelfs email. De taal bleef interessant maar moest een voor een zijn geheimen prijsgeven. Het vertalen was prachtig, en tegelijk een uitdaging. We hebben gelukkig nooit grote gezondheidsproblemen gehad, God zij dank. Wel merken we dat we sociaal gezien in een doosje zitten. Soms denken we dat we een beetje doodgaan. Je hebt weinig intellectuele uitdagingen, en weinig vrienden met wie je echt even wat kunt doorpraten. Ook wat je geestelijk leven betreft ben je grotendeels op je eigen initiatief aangewezen. Dan is het heel belangrijk dat de Heere je vasthoudt, en dat je de gewoonte geleerd hebt om regelmatig tijd te nemen om naar Hem te luiste-



ren en met Hem alles te bespreken. De mensen zijn heel vriendelijk, maar eigenlijk een beetje te meegaand, in ieder geval voor het oog. Ze zullen niet gauw zeggen dat ze het ergens niet mee eens zijn. Vooral de Bosjesmensen zijn van huis uit gewend om alles maar te nemen zoals het komt. Dat is ook een manier om te overleven. Ze hadden nauwelijks iets in te brengen tegen wat er in de natuur of hen af kwam, en tegen de volken met wie ze in aanraking kwamen. Dat heeft zijn effect ook op hun omgang met het evangelie: ze nemen het zoals het komt - maar ondertussen vragen we



ons wel af of het werkelijk hun hart raakt. In de loop van de tijd ontdekken ze wel meer keuzemogelijkheden, waardoor een meer realistisch beeld ontstaat: ze kiezen nu meer bewust ergens voor of tegen.

In hoeverre voelen jullie je één met de cultuur van Botswana?

Dat is misschien wel het moeilijkste. Je houdt toch altijd een zekere afstand. Wij zijn zo heel anders groot gebracht. Mensen hier zullen proberen je een antwoord te geven waarvan ze denken dat je het graag hoort. Als er een vergadering is, dan zullen ze bijna nooit zeggen dat ze niet komen. Als ze niet willen, dan zullen ze toch zeggen dat ze komen. En dan moet je maar aan de ogen zien of ze "ja" of "nee" bedoelen. Als mensen "misschien" zeggen, bedoelen ze vrijwel zeker "nee". En ja, onderweg naar een vergadering kan er ook zoveel gebeuren! Je kunt vrienden tegenkomen, en die hebben misschien interessante plannen. Of je hoort dat er iets gebeurd is waar je hulp bij nodig is. Misschien moet er een koe of een paard of een ezel opgezocht worden. Of wat dan ook. In ieder geval moet je even een praatje maken.

Daarnaast kom je er ook achter dat je nooit je eigen cultuur 100% overboord gooit en je moet ook niet verwachten dat de mensen jouw cultuur over gaan nemen. Je moet ook niet dingen opdringen, al denk je dat het veel beter zal werken zoals je het zelf geleerd hebt. En hoe je het ook wendt of keert, wij blijven de rijken en zij de armen. Er wordt veel van je verwacht en je moet heel veel geduld opbrengen. Dit is niet altijd even makkelijk om mee om te gaan. Natuurlijk komen er ook vragen boven naar onze eigen cultuur, of dat wel goed is. Hier kan ontzettend veel over gescheven worden.



Wat vinden jullie van het land qua natuur?

In het begin leek alles het hele jaar hetzelfde, wat temperatuur betreft. In Nederland hebben we het altijd over het weer. Wij kwamen hier in maart en in juli is het winter. Daar hebben we toen nauwelijks wat van gemerkt. Voor ons was het zomer! Dat is in de loop van de tijd erg veranderd. Nu duurt de winter voor ons erg lang en we vinden het echt koud. Dit is dan vooral 's morgens, want dan kan het vriezen. We hebben hier geen kachel. 's Middags is het dan



weer 25 graden, dan is het heerlijk – net alsof het zomer is zoals in Nederland.

De zomermaanden zijn ontzettend warm en er valt heel weinig regen. Gemiddeld valt er 300 mm per jaar. Vorig jaar was een uitzondering. Toen hebben we veel regen gehad. Door de jaren heen ga je verschillen zien, ook tussen lente en herfst. Als jullie de langste dag hebben is het hier de kortste dag. De bloesem van de bomen is prachtig. Het is prachtig om te zien hoe God alles zo bijzonder geschapen heeft.

De "San" mensen (zoals de Bosjesmensen tegenwoordig steeds vaker genoemd worden) waren jagers en verzamelaars. Het jagen is niet altijd meer mogelijk, maar het verzamelen van veldvruchten, daar gaat men nog voor. Er zijn verschillende gezinnen die er op uittrekken met de ezelskar naar dat deel waar het in dat seizoen te vinden is. Er is een periode dat er allemaal besjes aan de struiken zijn, waar de mensen erg van houden. Een andere tijd zijn er koetsoes, dat zijn een soort truffels en worden vaak ook vergeleken met champignons. Dat is voor de mensen een delicatessen. De morama's zijn er ook op een bepaalde tijd, dat zijn noten en daarnaast zijn er de verschillende wortels en insecten die men gebruikte bij het bereiden van het eten.



In het algemeen leef je hier veel dicht bij de natuur, en je wordt stilgezet bij het feit dat je afhankelijk bent. Je beseft veel meer waar je water vandaan komt (boorgat), hoe je aan elektriciteit komt (zonnepanelen), wanneer het volle maan is (in de week ervoor heb je 's avonds licht), waar de zon op- en ondergaat (dan kun je ook zien hoe laat het is), hoe de sterren lopen (dan weet je waar Noord en Zuid is, en kun je zien hoe laat het is), hoe de wind waait (waar de regen vandaan komt), enz. Er zijn geen bergen, er is ook geen water (sloten, rivieren, meren) - alleen als het veel geregend is zijn er wat meertjes. In de natuur steekt en prikt en bijt alles hier. Alle inheemse bomen hebben dorens.



Kunnen jullie iets vertellen over het eten daar? (Missen jullie de tongetjes van Urk niet heel erg?)

We zijn erg bevoorrecht. In de loop van de jaren is alles moderner geworden en zijn er verschillende winkels bij gekomen in het dorp hier 40 km vandaan. Het is soms aanpassen, maar we komen daarin niets te kort. Dit was anders in de eerste jaren: toen was er geen bakker en geen slager. Dan was je aangewezen op het slachten van een geit of een koe. Je moest zelf brood bakken (maar Coby is een meester in het bakken dus dat mis ik nu wel weer een beetje) en groenten waren er bijna niet. Het meeste wat toen gegeten werd is mieliepap, rijst en mielierijst. In ons eigen dorpje komt er nu één keer in de week groente. De mensen zijn nog wel gewend om mieliepap en vetkoeken te eten. Vetkoeken zijn een soort oliebolletjes. De mensen eten niet drie keer op een dag. En vlees, dat is zeer bijzonder. Een feest zonder vlees is geen feest.

“De Urker tongetjes, daar zullen we het maar niet over hebben, want dan worden we ‘anwinnig’”

De Urker tongetjes, daar zullen we het maar niet over hebben, want dan worden we 'anwinnig'.

Is het erg oppassen met wilde dieren? Zijn jullie hier ooit mee in aanraking gekomen?

Nee. Wilde dieren (olifanten, giraffen, apen) zijn 300 km verderop. Het enige waar we voor op moeten passen is slangen. Vooral in het donker altijd een zaklantaarn meenemen. En verder hebben we natuurlijk wel schorpioenen. In de buurt zijn er ook wel leeuwen, luipaarden, cheetas e.d. maar die hebben we nog nooit zo dichtbij gezien. De dieren die we wel vaak zien zijn koedoes (grote herten met mooie gedraaide geweien) en steenbokken (nog kleiner dan een ree). Een enkele keer een stekelvarken (zo groot als een klein varken), of een bosvarken (alleen 's nachts). Af en toe een kameleon.



Wat betekent de Maranatha gemeente voor jullie?

Ontzettend veel. Zonder onze gemeente zouden we het werk niet kunnen doen. En eigenlijk nog sterker: het belangrijkste deel van het werk wordt “thuis” gedaan: dat is het gebed. We voelen



dat er een biddende gemeente achter ons staat en dat is erg belangrijk. We hebben het hier goed, toch missen we veel dingen en zeker in moeilijke momenten is het bemoedigend dat we een gemeente achter ons hebben staan die weet wat we doen.

De Heere wil gebeden zijn. Wij kunnen het werk niet alleen doen en er zijn zovelen in nood, materieel, maar vooral ook geestelijk. Het Woord moet naar de mensen toe!

Welke boodschap zouden jullie aan ons als jongeren mee willen geven?

Lees je Bijbel, bid elke dag!

De Heere spreekt door zijn Woord, en wij mogen in het gebed spreken met Hem. Als je deze beide dingen doet, leer je wandelen met God en kun je in alle omstandigheden vooruit – vanuit Hem, door Hem en tot Zijn eer!

Iedereen heeft gaven gekregen en we mogen die besteden tot eer van God. Gebruik ze. Waar je ook mag werken, leef zo dat de Heere zijn werk door jou kan doen. Tot verheerlijking van Zijn Naam.

Evangeliseren? Ik ook?

Deze jeugdgids vertelt je over de mogelijkheden om je te verdiepen in je geloofsleven. Een goede zaak want de bijbel leert ons hoe we kunnen blijven staan in deze wereld waar aan alle kanten aan ons getrokken wordt.

Toch is dat niet de enige opdracht die de bijbel ons geeft. Jezus gaf zijn discipelen opdracht om de wereld in te trekken om de blijde boodschap te verkondigen. Mattheüs 28: 19: “gaat dan heen, onderwijst alle volken, dezelfde dopende in de naam des Heiligen Geestes, lerende hen onderhouden alles wat ik u geboden heb.”. Als we onszelf christen noemen is het ook de taak dat aan anderen te laten zien. Dat betekent niet dat we allemaal de wereld rond moeten trekken. Maar wel dat we hen die Jezus nog niet als Zaligmaker kennen nieuwsgierig naar Hem moeten laten worden. Wij zijn bevoorrecht wanneer we die Jezus kennen. Romeinen 5: 5 : “de liefde Gods is in onze harten uitgestort door de Heilige Geest”. Die liefde gun je dan iedereen. Maar hoe doe je dat? Het antwoord staat in Mattheüs 5: 16: “Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij u goede werken zien en uw Vader die in de hemelen is verheerlijken.” Door met liefde naar onze naaste te kijken, niet veroordelend, dat deed Jezus ook niet met hen



die nog nooit met het evangelie geconfronteerd waren. Door aandacht te tonen naar onze naaste, door iets over te hebben voor die ander. En dan komt zelf het moment waarop die ander vraagt naar het waarom. En dan mag je getuigen van die liefde: Johannes 3:16: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft."

Door als christen jezelf te verdiepen in de bijbel leer je wat God van ons verwacht op aarde, een leven voor Hem. Om jezelf rein te houden voor Hem, maar ook om de ander nieuwsgierig te maken naar Zijn grote daden. Door te laten zien dat je christen bent evangeliseer je al. Ook vinden er het hele jaar door activiteiten plaats waarbij georganiseerde evangelisatie plaats vindt. Nieuwsgierig, bel naar 0527-651690 of mail naar j.schaak@filtnet.nl.

Evangelisatiecommissie CGK Maranatha



Beste jongelui,

Hier een bericht uit 'De Skuil'. 'De Skuil' is door de week elke dinsdag tot en met zaterdag open vanaf 7 uur 's avonds. Hier is alle ruimte om met je vrienden en vriendinnen gezellig effies te kletsen of juist vrienden en vriendinnen te maken. Ook staan er allerlei spellen opgesteld. Zo staat er een motorracespel, fotoplay, een tafeltennistafel, voetbalspel en natuurlijk allerlei gezelschapsspellen.

Uiteraard is er meer te doen. Zo gaan we met een aantal jongeren op kampweek en is er ook naast bingo's en alle andere activiteiten de mogelijkheid om zelf een bijdrage te leveren in het jongerenbestuur.

Voor jongens tussen de zes en twaalf jaar wordt in de winterperiode om de veertien dagen de jongensclub georganiseerd op dinsdagavond.

Op woensdagmiddag is er om de veertien dagen meisjesclub.

Verschillende activiteiten van de jeugdraad van de Maranathakerk vertrekken vanuit 'De Skuil' zoals de kanomiddagen en andere activiteiten.

Telefonisch is 'De Skuil' bereikbaar op het nummer 684384 en het email adres is deskuil@kliksafe.nl.



Bij 'De Skuil' die een onderdeel is van het J.O.W. werkt ook Pieter ten Napel. Hij heeft een kantoor bij 'De Skuil' maar is verder overal te vinden. Deftig gezegd is hij ambulante werker. Dit betekent dat je bij Pieter altijd terecht kunt met al je vragen. Het emailadres van Pieter ten Napel is jow@kliksafe.nl en zijn msn is pietertennapel@hotmail.com.

Cartoon





Activiteiten planning 2006/2007

Als Activiteitencommissie hebben we al verschillende activiteiten bedacht voor het komende jaar. Hieronder zien jullie daar een overzicht van; schrijf de datums in je agenda ☺.

Ideeën voor activiteiten zijn natuurlijk altijd welkom! Je kunt je idee aandraagen door op de website een contactformulier in te vullen of door een mail te sturen naar activiteit@jeugdmaranatha.nl . Ook als je wilt helpen bij de uitvoering van de activiteiten, zouden we het leuk vinden iets van je te horen!

Tot ziens bij de activiteiten!

De Activiteitencommissie

Datum	Activiteit	Leeftijd
September	Kanoën	12-16
Oktober	Zaalvoetbaltoernooi	15+
21 Oktober	LCJ-dag (Schiphol-Rijk)	16+
November	Schaatsen	12-15
December	Schaatsen	16+
April	LCJ-dag	12+
April	Afsluitweekend: Jeugdzondag	15+
Mei	Pinksterappèl	16+
Juni	Landelijke voetbaltoernooi (JV's CGK)	16+



De Chr. Geref. zondagsschool draagt de mooie naam “De Goede Herde”. Een Goede Herder Draagt zorg voor Zijn schapen en zo draagt de zondagsschool ook zorg voor de kleine kinderen van 5 t/m 12 jaar. Deze zijn dit jaar ook weer van harte welkom op onze scholen. Dit zijn de Fritsbodeschool, Wilhelminaschool, Rehobothschool en de CornelisZeemanschool. Wat doen we nu zoal op de zondagsschool? Na Welkom en gebed gaan we een psalm en een tekst overhoren. Hier kun je punten mee opsparen die je later weer kunt inleveren voor een mooi cadeau of kinderbijbel. als je je tekst en versje kent krijg je drie punten. Nadat er overhoord is gaan we zingen. Als jezelf een mooi lied weet, zingen we dat natuurlijk ook. Na het zingen vertellen we een verhaal uit de bijbel. Ook verteld de juf of meester wel eens een vrije vertelling of doen we een spel of een quiz.

Elk jaar weer nodigen we kinderen vanaf 5 jaar uit om te komen naar de zondagsschool. Want de Goede Herder heeft ook eens gezegd “Laat de kindern tot Mij komen”. Hij nodigt ook jou uit dit jaar weer naar de zondagschool te komen. Jij komt toch ook!

De volgende data zijn voor de kinderen van zondagsschool van belang.

D.V. 23 juli t/m 27 augustus	zomervakantie
D.V. 3 september	startzondag seizoen 2006-2007
D.V. 9 september	afscheid 12-jarigen

Je moet de duisternis in om het Licht te brengen



Artikel Marco Koffeman



“...de oppositie leider overleefde ternauwernood een tweede aanslag op zijn leven. Hij had zware schotwonden in zijn schouder en been. Met speciaal riviervervoer werd hij naar Dhaka gebracht” (Bangladesh Daily Star, 02/06/2004)

Een klein artikeltje in een krant in Bangladesh. Politieke aanslagen gebeuren heel vaak in dit dichtst bevolkte land ter wereld. Er leven 140 miljoen mensen in een land dat nauwelijks drie keer zo groot is als Nederland. Dan is er ook nog eens heel veel water, en dus gebeurt bijna al het vervoer over de rivier. In het geval waarover de krant schreef was dat wel een heel bijzonder soort vervoer: het watervliegtuig van MAF.

Al drie jaar vlieg ik op dit watervliegtuig in Bangladesh. Voor een Urker is dat natuurlijk te mooi om waar te zijn. Zodra het vliegtuig landt op het water is het een soort boot. Je moet aanmeren of het anker uitgooien en dan de passagiers inladen met behulp van een bootje of via de wal. Vaak zijn de passagiers patiënten die naar een goed ziekenhuis in Dhaka moeten, want veel goede ziekenhuizen zijn er niet in het binnenland.

Ik was die dag opgeroepen om naar Khulna te vliegen, waar de man van het krantenbericht woonde. In Khulna is ook een grote haven, want via de rivier ben je zo bij zee. Tussen twee grote schepen in, en voor een elektriciteitskabel langs moest ik op de rivier landen; een hele opgave!

Het duurde nog een behoorlijke tijd voordat een gammel busje (de ambulance!) met de patiënt aankwam bij de rivier. Ondertussen waren alle mensen uit de buurt natuurlijk nieuwsgierig komen kijken, want een vliegtuig op het water had nog nooit iemand gezien! Er kwamen zelfs jongens de wijde rivier overzwemmen om dat eens van dichtbij te bekijken. Het is met al die mensen wel oppassen dat ze niet allemaal op het vliegtuig klimmen en overal aanzitten. Een zwak begaafde vrouw kwam ook kijken en vroeg me wel honderd keer of ze mee mocht naar Dhaka. Wat ze daar wilde doen was natuurlijk niet duidelijk. Een paar mannen vonden haar maar lastig, en begonnen met wat riet op haar in te slaan om haar weg te jagen. Ik maakte een praatje met ze en legde ze uit dat voor God zulke mensen juist speciaal zijn. Ze vonden het erg interessant. Al deze mensen zijn Moslims, en



vanuit de Koran weten ze wel iets van Jezus (of Isa zoals Hij in de Koran heet). Over Jezus praten is daarom ook geen enkel probleem. Toch vinden ze het maar vreemd dat ik het voor de vrouw opneem; vrouwen zijn niets



waard in Bangladesh, en zeker niet zo'n zwak begaafde vrouw die maar wat vreemd doet!

Daar na arriveert eindelijk de patiënt. We hijsen hem over op een speciale brancard voor in het vliegtuig, en 5 minuten later stijgen we op. Vanaf de kant staan honderden mensen ons uit te zwaaien. Ik bid maar dat ze iets zullen begrijpen over Jezus die zei: "Zalig zijn de armen van geest". Er is nog heel wat te doen in Bangladesh. Bijna al die 140 miljoen mensen hebben nog nooit gehoord van Jezus als Redder zoals we Hem uit de bijbel kennen. En juist dat is wat de mensen zo nodig hebben!



Zoals de meeste van jullie wel weten hebben we ook een eigen jeugdsite. Op deze site is veel actuele informatie te vinden over de activiteiten van de activiteiten commissie. Als je regelmatig even op de site kijkt ben je meteen op de hoogte van de nieuwste activiteiten.

Ook is er een forum waar je kunt discussiëren over spannende, serieuze, actieve en grappige dingen. Vind je het leuk om een discussie met iemand



aan te gaan en voor je eigen mening uit te komen, dan kun je ook op jeugdmaranatha.nl terecht.

Verder zijn er nog columns, algemene informatie over de kerk zoals de kerkdiensten en nog veel meer.

kortom redenen genoeg om even naar jeugdmaranatha.nl te surfen.

Tot ziens op het web



Het Landelijk Contact Jeugdverenigingen Christelijke Gereformeerde Kerken (LCJ) is een organisatie binnen de Christelijke Gereformeerde Kerken, die haar activiteiten organiseert voor, door en met jongeren. In alles wat zij doet wil zij zich laten leiden door de Bijbel als het door God geïnspireerde, onfeilbare en gezaghebbende Woord en aanvaardt zij de daarop gegronde belijdenisgeschriften.

Bij het LCJ zijn zo'n 160 plaatselijke verenigingen, +16 en -16 en -12 aangesloten. De ongeveer 3000 jongeren die lid zijn van die verenigingen komen (twee)wekelijks bij elkaar op plaatselijk niveau en ontmoeten elkaar op jeugdcontact (regionaal) bijeenkomsten en landelijke activiteiten.

Vanuit onze gemeente wordt er door de activiteitencommissie ook regelmatig aandacht gegeven aan activiteiten van het LCJ. Meestal gebeurt dit in het kerkblad op of onze site (www.jeugdmaranatha.nl).

Voor actuele informatie over activiteiten en materialen van het LCJ kun je het beste op de website kijken, www.ljc.nl, of een mailtje sturen naar info@lcj.nl.





Ik ben Esther Visser, 29 jaar. Ik heb één jaar MEAO gedaan, daarna heb ik de HBO-Verpleegkunde opleiding gevolgd. Meteen na de HBO-V ben ik voor 1 jaar naar Libanon vertrokken om daar te gaan werken. Na dat jaar heb ik een aantal jaar gewerkt op een consultatiebureau. Maar het begon toch weer te kriebelen, dus heb ik mijn baan opgezegd en ben ik aan 'All Nations' begonnen met een opleiding.

Waarom ben je na je studie naar Libanon gegaan?

Zending sprak me altijd al aan. De blaadjes over zending, die thuis lagen, las ik altijd. Ik ben de HBO-V gaan doen, met in mijn achterhoofd: 'Wanneer ik de zending in wil, kan ik met deze opleiding ook goed aan de slag.

Door te bidden en bijbel te lezen kreeg ik bevestiging om weg te gaan.



Vertel eens wat over je ervaringen in Libanon

Ik ben met Operatie Mobilisatie(OM) naar Libanon vertrokken. Ik zou daar een training van een ½ jaar krijgen, en vervolgens een ½ jaar in de verpleging gaan werken. We waren met een team in Libanon en de eerste twee maanden kregen we Arabische les. Daarna kwam de Logos (een schip van OM, red.) waar wij toen hebben geholpen met allerlei klusjes. Rond de kerst werden er allerlei activiteiten georganiseerd, waarbij wij ook geholpen hebben. In januari kwam er een tweede team bij, dat bestond uit tien personen. Tot dan toe waren wij maar met zes mensen en het was dus hard werken om te zorgen dat deze tien nieuwe leden ook een schoon bed, eten en drinken kregen! Wij hebben toen met elkaar een introductiereis door Libanon gemaakt, om het nieuwe team een indruk te geven van het land en de bevolking.

Het eerste half jaar zat er op en eigenlijk zou ik in het ziekenhuis gaan werken, maar in Libanon bleek dat dat niet kon omdat ik o.a. de taal niet sprak. Uiteindelijk kon ik een maand in een bejaardentehuis komen werken. Na deze maand ben ik op een schooltje met kinderen van bedoeïenen gaan werken. Hier werkte al iemand van OM en ik heb haar geholpen. Dit werk was erg moeilijk. In Nederland wordt gezegd: leer iets, want dan kun je wat. Al van jongs af aan word je 'beloond' door een lach, klappen e.d.; het eerste stapje, een goed rapport, mooi zingen enz. Daar is de cultuur heel anders en draait alles om overleven. Men ziet het nut van leren niet in:



'het is niks, het wordt niks, je hoeft het niet eens te probéren!' Toch bleef ik hen stimuleren om te schrijven en te lezen, met de woorden: je kunt het, probeer het maar! Toen ik na 1 jaar terug kwam, bleek dat een aantal kinderen toch waren gaan schrijven. Ook al had ik het zelf niet in de gaten, maar een bepaalde houding kan dus wel effect hebben! Er zijn nu wel kinderen die beseffen dat ze wél iets kunnen!

Wat zijn belangrijke zaken als je de zending ingaat?

Je bent meestal maar met een klein team en je zult het met die mensen moeten doen. Er ontstaan best wel eens problemen, of irritaties. Die moet je dan bespreekbaar maken, wat niet altijd makkelijk is, maar wel erg belangrijk! Ten eerste omdat je met elkaar moet samenwerken, maar daarnaast moet je ook denken aan de mensen om je heen: wat straalt je als team uit? Wanneer je ruzie hebt, merken anderen dat en dat zorgt ervoor dat men zegt: als dat het Christelijk geloof is, dan....

Vaak realiseer je je niet dat je een licht bent; daar kwam ik pas achter toen ik stopte met mijn werk op het bureau en een collega dat tegen mij zei!

Hoe is het je na Libanon vergaan?

Na Libanon ben ik op het consultatiebureau aan de slag gegaan. Maar na een paar jaar ging ik uitkijken naar een nieuwe baan en ik wilde een eigen huis. Maar eigenlijk lukte het allebei niet. Ik vroeg me af waar ik alles eigenlijk voor deed. Ik werkte veel, en de paar uurtjes die ik overhad, gebruikte ik voor God. Ik vroeg me af wat ik over 10 jaar zou zeggen als mij gevraagd werd wat ik voor mijn naaste had gedaan...Ik realiseerde me dat ik veel meer kon betekenen als ik naar het buitenland zou gaan (dit is voor iedereen persoonlijk, maar voor mij was dat het buitenland). Er zijn daar wel heel veel religies, maar geen van alle geven ze uitzicht op redding! Ik dacht: Ik geef dan 'mijn beste jaren' aan de Heere, en daarna zie ik wel verder wat God wil.

Hoe ben je bij All Nations en Interserve terechtgekomen?¹

All Nations is de school waar Esther haar opleiding volgt. Ik had al veel van deze opleiding gehoord. Toen heb ik een aantal verschillende bijbelscholen naast elkaar gelegd, om zo tot een goede keus

¹ All Nations Bible College te Engeland zie: www.allnations.ac.uk



te kunnen komen. AN is een breed georiënteerde school, waar diep op de (theologische) zaken wordt in gegaan.

Via de zendingscommissie van onze kerk kreeg ik de opdracht om te kijken naar een organisatie waar ik mee weg kon gaan. Ik wilde graag naar Zuid-Oost Azië, er zijn daar twee organisaties actief: OMF² (vooral in zuid-oost Azië) en Interserve³, dat vooral actief is in de Arabische landen. Ik heb voor Interserve gekozen omdat deze ook veel in de hulpverlening zit en dat ook was wat ik wilde doen. Ook Interserve gaf aan dat AN een goede school was.

Hoe ziet een jaar 'All Nations' eruit?

Elk jaar moet je twaalf modules volgen. Bij die modules horen heel veel vakken, waarvan ik er een aantal zal noemen. Er zitten bijbelse vakken tussen zoals: Nieuwe Testament, Oude Testament, hermeneutiek (hoe interpreteer je de bijbel) enz.

Daarnaast is er het vak 'interculturele studies'; daar onderzoek je andere levenswijzen zoals het boeddhisme, de islam en het hindoeïsme.

Er is ook een vak waarin wordt ingegaan op de religies van allerlei volken; die bijvoorbeeld heel bijgelovig zijn, waar dat dan vandaan komt e.d.

Er zijn een aantal theologische vakken, waarin je o.a. naar allerlei theologische stromingen kijkt. Door er allerlei boeken over te lezen, en verschillende visies naast elkaar én naast de Bijbel te leggen, leer je te kijken naar wat wel en niet waar is.

Tot nu toe zijn het allemaal wat 'theoretische' vakken, maar daarnaast hebben we ook praktische vakken, zoals 'ontwikkelingswerk'. Bij dit vak moet je een project schrijven, en uitwerken. Je hebt sociale vakken, waarin je pastorale gesprekken leert voeren en nadenkt over je eigen geloofsleven. Een vak dat ik erg leuk vind is 'drama'. Doordat de communicatie vaak moeilijk verloopt, is het heel leuk om dingen te leren uitbeelden, zodat je toch de boodschap van het Evangelie kan doorgeven!

De 12 modules zijn verplicht en moet je halen. Daarnaast kan je een aantal cursussen volgen, zoals: autotechniek!, EHBO, medische kennis in de tropen, tips om te overleven...

² Overseas Missionary Fellowship zie: www.nl.omf.org

³ zie: www.interserve.nl



O ja? Heb je voor ons ook een overlevingstip?

Water schoonmaken: Neem een fles, en verf die voor de helft zwart doe daar water in en zet de fles een dag lang in de zon. Af en toe even flink schudden en aan het eind van de dag heb je drinkwater!

Dat gaan we thuis even uitproberen met het water uit het IJsselmeer!!

Naast die cursussen en de modules kan je vrijwilligerswerk gaan doen, of werken in de kerk. Ik heb voor vrijwilligerswerk gekozen door in een AZC (asielzoekerscentrum) evangelisatieactiviteiten te houden.

Als deze jeugdgids uitkomt ben ik net terug van een stage van vijf weken in Cambodja. Via Interserve kreeg ik de mogelijkheid om óf in Cambodja óf in Mongolië stage te lopen. Ik had eerlijk gezegd veel liever naar Thailand gewild; dat land is meer ontwikkeld én het is er niet zo gevaarlijk. In Cambodja zijn bij wijze van spreken meer mijnen dan inwoners en ook diefstal is een groot probleem. Je hebt daar veel beveiliging nodig. Maar... het project dat een team daar heeft opgezet, zag er wel heel mooi uit. Omdat ik na deze twee jaar de 'lange-termijnzending' inga, wilde ik eigenlijk al meteen naar mijn 'toekomstige land' toe, om vast te kijken hoe het werk daar is. Dat heb ik nu losgelaten. Stap voor stap wordt mijn weg geleid, en nu ga ik dus eerst naar Cambodja toe, en daarna kijk ik wel of het ook een plek is waar ik op de lange termijn zou kunnen werken.

Gods zegen toegewenst bij al je beslissingen!

Voor vissers van mensen geldt geen vangstbeperking



Gebedspunten

We mogen de Heere bidden:

Voor Hessel en Coby

- Dat het vertaalwerk steeds meer gedragen zal worden door de plaatselijke bevolking.



- Dat het team zal groeien in kennis van God en van de Bijbel.
- Wijsheid om de Naro-taal te doorgronden en bij het oplossen van vertaalproblemen.
- Voor gezondheid en wijsheid bij de tijdsindeling.
- Om wijsheid in alle vragen die op ons afkomen.
- Dat we zullen groeien in geloof.
- Voor de verspreiding van de Bijbelgedeelten en ander materiaal: dat mensen het Woord in zich op mogen nemen en erdoor veranderd worden, tot Gods eer.
- Dat veel Bosjesmensen straks mee mogen zingen voor de troon van het Lam.
- Volharding en geloof.
- Dat we de cultuur van de mensen begrijpen en het Woord van God zo brengen, dat het duidelijk is en dat het ingang mag hebben in hun harten.

Voor Esther Visser

- Dat alles goed gaat en er geen problemen zijn tijdens de lange reis van 2 dagen naar Cambodja met een tussenstop in Bangkok.
- Goede tijd in Cambodja.
- Voor veiligheid en gezondheid (De ziekenhuizen zijn niet betrouwbaar en er is veel kans op buikgriep of knokkelkoorts)
- Voor energie tijdens het werken bij hoge temperaturen.
- Gods leiding om iets te kunnen betekenen voor degene die het meest nodig hebben.
- Voor Gods leiding voor de toekomst om te ontdekken naar welk land Hij me zendt.
- Gods kracht en wijsheid voor het examenjaar.

Ook mogen we de Heer danken:

Voor Hessel en Coby

- Voor de goede ondersteuning van de Chr. Geref. Kerken.
- Voor de vrijheid en het positieve politieke klimaat in Botswana.
- Dat er al zoveel gedaan kon worden.
- Voor de medewerkers.

Voor Esther Visser

- Voor het goed afronden van het eerste jaar.
- Voor God's trouw en zorg tot nu toe.
- Voor de (financiële) steun van familie, vrienden en kerk tot nu toe.



Oproep

Bij deze werken. Urk vertelingen. Als jeugdigen en of even kunnen. We zijn dagen te schien z kunnen vervoer. Op deze



iten Urk
k buiten
douders

elke jon-
t blijven
n die er

ren mid-
en. Mis-
je mee
amer of

toch?



Jeugdgids 2006-2007

